

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobce: **Mgr. A. N.**

zastoupený advokátem Mgr. Richardem Novákem
sídlem Vodičkova 730/9, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Česká lékárnická komora**, IČO: 40763021
sídlem Rozárcina 1422/9, 140 00 Praha 4

zastoupené advokátem Mgr. Jiřím Švejnohou, DiS.
sídlem Korunní 2569/108a, 101 00 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí čestné rady České lékárnické komory ze dne 26. 4. 2023,
č. j. 948/ČR/2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou podanou dne 17. 10. 2023 k Městskému soudu v Praze (dále jen „soud“) domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí čestné rady České lékárnické komory (dále jen „žalovaná“ nebo „Komora“) ze dne 26. 4. 2023, č. j. 948/ČR/2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl žalobce, shledán disciplinárně vinným ze spáchání disciplinárního deliktu spočívajícího v závažném porušení povinností člena komory uvedených v zejména v § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o komorách“), v § 2 odst. 2 Licenčního řádu České lékárnické komory (dále jen „Licenční řád“), v § 79 odst. 6 zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o léčivech“), v § 7 odst. 1 písm. a) Organizačního řádu České lékárnické komory (dále jen „Organizační řád“), § 9 odst. 1 a odst. 2 Kontrolního řádu České lékárnické komory (dále jen „Kontrolní řád“) a v bodě 12) Etického kodexu České lékárnické komory (dále jen „Etický kodex“), a to tím, že jako vedoucí lékárník lékárny X (dále jen „Lékárna“) porušil své povinnosti uložené zákonem a stavovskými předpisy, když:

- I. přinejmenším v období od 1. 11. 2022 do 14. 3. 2023 vykonával funkci vedoucího lékárníka v Lékárně, aniž by byl držitelem příslušného osvědčení žalované k výkonu funkce vedoucího lékárníka pro příslušnou Lékárnu;
- II. dne 13. 1. 2023 připustil, aby byla Lékárna v provozu bez jeho přítomnosti jako vedoucího lékárníka nebo jím pověřeného farmaceuta a
- III. dne 13. 1. 2023 neumožnil provedení kontroly Lékárny ze strany inspektorů žalované v požadovaném čase a rozsahu;

tedy porušil svou povinnost odborně vést Lékárnu, povinnost vykonávat své povolání v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony a povinnost znát a dodržovat stavovské předpisy Komory.

2. Podle § 18 odst. 3 písm. a) zákona o komorách a § 16 odst. 3 písm. a) Organizačního řádu bylo žalobci uloženo disciplinární opatření, a to pokuta ve výši 25 000 Kč.

II. Žaloba

3. *První žalobní námitkou* žalobce namítal, že do 31. 10. 2022 vykonávala funkci vedoucího lékárníka v Lékárně PharmDr. K. Vzhledem k tomu, že došlo k nečekanému okamžitému ukončení pracovního poměru PharmDr. K. s účinností ke dni 31. 10. 2022, bylo nutné bezodkladně jmenovat do funkce nového vedoucího lékárníka. Provozovatel Lékárny PhMr. Lucie a Aleš Nedopilovi s.r.o. hodlal do funkce nového vedoucího lékárníka jmenovat PharmDr. S. s tím, že na nezbytně nutnou dobu (do vydání řádného osvědčení PharmDr. S.) byl do funkce vedoucího lékárníka jmenován dle § 11 odst. 6 a 7 Licenčního řádu žalobce. Žalobce doplnil, že dne 2. 11. 2022, byla na podatelně žalované podána žádost ve smyslu ustanovení § 11 odst. 7 Licenčního řádu o vydání osvědčení k výkonu funkce vedoucího lékárníka pro žalobce. Dle žalobce proto není možné vyhodnotit výkon funkce vedoucího lékárníka v Lékárně v období od 1. 11. 2022 do 14. 3. 2023 bez vydaného oprávnění k výkonu funkce vedoucího lékárníka jako disciplinární provinění žalobce.

4. *Druhou žalobní námitkou* žalobce namítal nepravdivost tvrzení, že Lékárna byla dne 13. 1. 2023 v provozu bez přítomnosti farmaceuta žalobcem pověřeného ve smyslu ustanovení § 79 odst. 6 zákona o léčivech. Dne 13. 1. 2023 byl v Lékárně přítomen žalobcem jako vedoucím lékárníkem pověřený lékárník Mgr. M., který byl žalobcem pověřen k dohledu, že zacházení s léčivý v Lékárně odpovídá zákonu o léčivech. Přítomný farmaceut Mgr. M. na požadavek kontrolujících inspektorů žalované reagoval vysvětlením, že není kompetentní k zastupování vedoucího lékárníka ani k zastupování provozovatele Lékárny ve vztahu k administrativě týkající se vedení Lékárny, zejména pak pracovních smluv. Žalobce dále namítal, že požadavek na kontrolu obsahu pracovních smluv všech zaměstnanců, kteří působí v Lékárně, je excesivní a jde nad rámec dokladů, které musí být kontrolujícím inspektorům podle ustanovení § 9 odst. 2 písm. b) a c) Kontrolního řádu předloženy.
5. *Ve třetí žalobní námitce* žalobce uvedl, že kontrolujícím inspektorům žalované nic nebránilo v tom započít kontrolu v předmětné Lékárně v oblastech, které spadaly do kompetence vedoucím lékárníkem pověřeného farmaceuta, Mgr. M., či případně vyčkat do 14:00 hod., kdy se žalobce zamýšlel do Lékárny vrátit. Z jednání žalobce je dle jeho názoru zjevné, že se provedení kontroly nijak nevyhýbal, že se ji snažil umožnit a činil vše pro to, aby mohla proběhnout.
6. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Pokud by soud neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, navrhoval žalobce upustit od disciplinárního opatření – pokuty ve výši 25 000 Kč.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 30. 11. 2023 a v doplnění vyjádření ze dne 30. 4. 2024 (dále jen „vyjádření“) k *první žalobní námitce* uvedla, že § 11 odst. 6 Licenčního řádu stanoví mj. dvě kumulativní podmínky pro uplatnění výjimky. První se týká způsobu skončení pracovního poměru předcházejícího vedoucího lékárníka, druhá skutečnosti, že žádost o vydání osvědčení pro výkon funkce vedoucího lékárníka má být podána právě tím lékárníkem, který funkci bez platného osvědčení vykonává. Dle informací dostupných žalované nenastala v Lékárně ani jedna ze skutečností vymezených výše, tj. nedošlo k úmrtí, okamžitému ukončení pracovního poměru či zrušení pracovního poměru ve zkušební době u předchozího vedoucího lékárníka PharmDr. K. Žalobce rovněž nepředložil ani žádné doklady o „náhlém ukončení výkonu funkce vedoucího lékárníka“ ve smyslu ust. § 11 odst. 7 písm. b) Licenčního řádu, přičemž takovéto doklady měl dle § 11 odst. 7 písm. d) Licenčního řádu doručit nejpozději v den, kdy se ujal funkce vedoucího lékárníka, resp. kdy měl podat k žalované žádost o vydání osvědčení pro výkon této funkce.
8. Žalovaná doplnila, že i kdyby se na ukončení pracovního poměru PharmDr. K. hledělo jako na „náhlé ukončení výkonu funkce vedoucího lékárníka“ ve smyslu výše citovaného ustanovení Licenčního řádu, žalobce nenaplnil další podmínky, zejména nikdy nepodal žádost o vydání osvědčení pro výkon funkce vedoucího lékárníka pro svoji osobu. Tuto žádost měl přitom podat také nejpozději v den, kdy se ujal funkce, tedy 1. 11. 2022. Místo toho byla na Komoru dne 25. 10. 2022 podána žádost o vydání osvědčení pro výkon funkce vedoucího lékárníka pro PharmDr. S., která byla rozhodnutím představenstva žalované ze dne 4. 11. 2022 zamítnuta pro nesplnění podmínky celoživotního vzdělávání. Sama PharmDr. S. přitom i dle vyjádření žalobce tuto funkci v předmětné Lékárně (ani v rozmezí 1. 11. – 4. 11. 2022) nevykonávala. Žalobcovo tvrzení, že jím předkládaná listina „Oznámení o okamžitém

ukončení funkce vedoucího lékárníka a žádost pověřeného zastupujícího vedoucího lékárníka“ ze dne 1. 11. 2022 (dále též jen „Oznámení“) představuje žádost o vydání osvědčení, nemůže dle žalované obstát, neboť jednak není na předepsaném formuláři a je pochybná i pravost tohoto dokumentu, a to zejména na něm vyznačené razítko podatelny žalované s datem doručení.

9. Ke *druhé žalobní námitce* žalovaná poukázala na skutečnost, že vycházela ze zápisu o dílčí prohlídce Lékárny, podepsaného Mgr. M., v němž je uvedeno, že dotyčný na otázku inspektorů žalované na vedoucího lékárníka odpověděl, že jím je žalobce a „že on sám není kompetentní k zastupování ani nemůže inspekci umožnit.“ Přítomný Mgr. M. inspektorům žalované sdělil, že nemá oprávnění zastupovat žalobce, bez jehož osobní přítomnosti není kontrola možná, a v důsledku toho kontrola neproběhla. Žalovaná dodala, že smyslem požadavku na přítomnost pověřeného farmaceuta dle § 79 odst. 6 zákona o léčivech je zajištění zákonného nakládání s léčivy po celou dobu provozu Lékárny, přičemž jeho součástí je i nepřetržitá možnost provedení kontroly ze strany příslušných orgánů veřejné moci, tedy zejména inspektorů žalované a Státního úřadu pro kontrolu léčiv.
10. Ke *třetí žalobní námitce* žalovaná konstatovala, že z provedených důkazů plyne, že z důvodu absence vedoucího lékárníka či pověřeného farmaceuta kontrola v Lékárně neproběhla. Právě tyto osoby jsou přitom pro inspektory „partnerem“ pro provedení kontroly, mají mít přístup k veškerým informačním systémům, dokladům o osobách pracujících v Lékárně, přehled o skladových zásobách a o provozu Lékárny a v jejich nepřítomnosti proto kontrola nemůže proběhnout. Pokud žalobce uvádí, že vykonal vše, aby mohla být provedena kontrola ve 14:00hod., pak se zcela mýlí s podstatou omisivního jednání, které je mu kladeno za vinu. Kontrola musí být umožněna kdykoli ve chvíli, kdy do Lékárny přijde inspekce, nikoli v momentu, který si zvolí její vedoucí lékárník.

IV. Další podání účastníků

11. V podání ze dne 28. 5. 2024 reagoval žalobce na vyjádření žalované (dále jen „replika“). Žalobce se ve vztahu k *první žalobní námitce* předně vymezil vůči obvinění žalované o podvrženém razítku na Oznámení o okamžitém ukončení funkce vedoucího lékárníka ze dne 1. 11. 2022. Žalobce prohlásil, že řádně osobně doručil dne 2. 11. 2022 předmětné Oznámení včetně všech jeho příloh na podatelnu žalované a na druhém vyhotovení Oznámení mu bylo na podatelně žalované vyznačeno podací razítko. Žalobce konstatoval, že mu nemůže být kladeno za vinu, že žalovaná neprovedla řádnou evidenci doručeného Oznámení ve svém systému a toto Oznámení včetně jeho příloh ztratila. Žalobce existenci tohoto Oznámení včetně jeho příloh namítal v průběhu disciplinárního řízení a splnil tak svoji povinnost vyplývající z § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Originál Oznámení o okamžitém ukončení funkce vedoucího lékárníka ze dne 1. 11. 2022 doručil žalobce osobně soudu dne 31. 5. 2024.
12. Ve vztahu ke *druhé žalobní námitce* žalobce doplnil, že v Lékárně byl při kontrole přítomen žalobcem, jako vedoucím lékárníkem, pověřený lékárník Mgr. M. Tato skutečnost byla v rámci disciplinárního řízení jednoznačně prokázána, když v rámci disciplinárního řízení bylo doloženo i pověření Mgr. M. k zastupování vedoucího lékárníka v předmětné Lékárně ve smyslu § 79 odst. 6 zákona o léčivech.
13. Ke *třetí žalobní námitce* žalobce doplnil, že inspektoři žalované vyžadovali předložení pracovních smluv, náplní činnosti zaměstnanců apod., které neměl pověřený farmaceut Mgr.

M. k dispozici a ani nebyl povinen mít tyto k dispozici. Přístup k těmto dokladům měl pouze žalobce. Žalobce se snažil požadavku na předložení pracovních smluv, náplní činnosti zaměstnanců apod., vyhovět, na kontrolory v Lékárně čekal a oprávněně se domníval, že se dostaví, tudíž o nedostatku součinnosti z jeho strany nemůže být řeč.

14. Žalovaná reagovala na repliku žalobce podáním ze dne 10. 6. 2024 (dále jen „duplika“). Žalovaná v duplice uvedla, že dle tvrzení žalobce a razítka podatelny patrného v pravém horním rohu Oznámení byl tento dokument údajně podán k žalované dne 2. 11. 2022. Žádost o vydání osvědčení měl přitom žalobce podat nejpozději v den, kdy se ujal funkce, tedy 1. 11. 2022. Žalovaná dále uvedla, že trvá na podezření ohledně pravosti podacího razítka na Oznámení, kdy na žalobcem předložené kopii např. absentuje vedle razítka podpis, kterým pracovník na podatelně potvrzení o osobním doručení písemnosti vždy razítko doplňuje, samotné razítko neodpovídá otiskům veškerých dalších dokumentů, které byly v písemné podobě dne 2. 11. 2022 doručeny na podatelnu žalované, když na nastavení razítka používaného dne 2. 11. 2022 byla uvedena datace následujícím způsobem: „02 -11- 2022“, zatímco na otisku razítka viditelného na oskenovaném Oznámení, které žalobce založil do soudního spisu, je uvedeno patrně: „- 2 -11- 2022“, tedy označení odlišné, přinejmenším tím, že zde není uvedena 0. Razítko se přitom používá pouze jedno, nastavuje se na počátku každého dne na odpovídající datum a v průběhu dne se jeho podoba již nemění. Žalovaná k duplice doložila pro porovnání s Oznámením anonymizované dokumenty doručené na podatelnu žalované daného dne.
15. Žalobce se podáním ze dne 18. 7. 2024 vyjádřil k duplice žalované. Uvedl, že je připraven předložit rovněž přílohy k Oznámení ze dne 1. 11. 2022, nicméně by tímto způsobem bylo mimo rámec disciplinárního správního řízení prováděno rozsáhlé dokazování skutečností v rámci soudního řízení správního. Podle názoru žalobce soudní řízení správní nemá sloužit k tomu, aby nahrazovalo předmětné disciplinární řízení a aby prostřednictvím tohoto soudního řízení žalovaná napravovala svá pochybení, kterých se dopustila v rámci disciplinárního řízení.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (souhlas účastníků byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován). Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud neprovedl ani další účastníky navržené důkazy, neboť se jednalo o listiny, které jsou součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vycházel (*rozhodnutí Čestné rady České lékárnické komory vydané dne 26. 4. 2023 a evidované pod č.j. 948/ČR/2023; obsah spisu vedeného Čestnou radou České lékárnické komory; zápis z jednání ČR ČLnK ze dne 26. 4. 2023*

ve vztahu k řízení vedenému pod č.j. 948/ČR/2023; vyjádření k provedení „Zápisu o provedení dílčí prohlídky lékárny“ ze dne 13. 1. 2023 datované 13. 2. 2023; zápis o provedení dílčí prohlídky lékárny ze dne 13. 1. 2023; vyjádření k předvolání na jednání Čestné rady dne 20. 3. 2023; pověření k zastupování ze dne 1. 11. 2023), dále se jednalo o návrhy důkazů, které soud shledal pro posouzení věci s ohledem na níže vyslovený právní názor nadbytečnými (oznámení o okamžitém ukončení funkce vedoucího lékárníka ze dne 1. 11. 2022; popis náplně práce lékárníka – asistenta; anonymizované písemnosti doručené na podatelnu dne 2. 11. 2022) a konečně o návrhy důkazů, které jsou podzákonnými právními předpisy, soudu známými, jimiž se dokazování neprovádí (*Licenční řád a Kontrolní řád*).

18. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovanou zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
19. Prohlášením ze dne 21. 10. 2022, doručeným žalované dne 26. 10. 2022, se PharmDr. K. vzdala osvědčení opravňujícího ji k výkonu funkce vedoucího lékárníka v Lékárně, a to ke dni 31. 10. 2022.
20. Dne 25. 10. 2022 podala PharmDr. S. žádost o vydání osvědčení pro výkon funkce nového vedoucího lékárníka v Lékárně.
21. Dne 4. 11. 2022 prezident žalované pod č. j. 0143/osv/21 sdělil PharmDr. K., že její vzdání se osvědčení vydaného pro výkon funkce vedoucího lékárníka v Lékárně k datu 31. 10. 2022 vzala žalovaná na vědomí. Téhož dne bylo představenstvem žalované pod č. j. 0771/osv/22 rozhodnuto o zamítnutí žádosti PharmDr. S. o vydání osvědčení pro výkon funkce vedoucího lékárníka v Lékárně, a to z důvodu, že žadatelka nesplnila podmínku celoživotního vzdělávání.
22. Dne 13. 1. 2023 byla v Lékárně provedena žalovanou dílčí prohlídka lékárny. Zápis o dílčí prohlídce Lékárny by vepsán jako souvislý text do příslušného formuláře bez ohledu na předepsaná pole formuláře – tj. „přes formulář“. V zápisu je uvedeno: „[p]říchod inspektorů v 11:45. V lékárně přítomen Mgr. M. * na dotaz na vedoucího lékárníka odpověděl, že se jedná o Mgr. N. a on sám není kompetentní k zastupování a ani nemůže inspekci umožnit. Totéž potvrdil telefonicky Mgr. N. se závěrem, že se inspektoři mají zapsat do „Knihy návštěv“ a odejít. Mgr. N. bude případně k dispozici po 14. hodině. Inspekce neprovedena. 12:10 inspektoři opouští lékárnu. *Dále přítomna O. K. – asistent, nyní bez aprobační zkoušky.“ Zápis o dílčí prohlídce Lékárny je opatřen razítkem Lékárny a podpisem Mgr. M., který svým podpisem stvrdil, že obsah zápisu odpovídá skutečnosti; žádné připomínky či výhrady Mgr. M. k zápisu nejsou uvedeny. Přílohou zápisu o dílčí prohlídce Lékárny ze dne 13. 1. 2023 je mj. fotodokumentace vývěsního štítu Lékárny na vstupních dveřích, obsahující informaci o otevírací době a o osobě pověřeného vedoucího lékárníka, kterým je „0043 Mgr. A. N.“.
23. Dne 13. 2. 2023 zaslala PharmDr. N. (jednatelka provozovatele lékárny PhMr. Lucie a Aleš Nedopilovi s. r. o. a odborný zástupce Lékárny) žalované vyjádření k obsahu zápisu o provedení dílčí prohlídky Lékárny ze dne 13. 1. 2023. V něm PharmDr. N. zejm. uvedla, že Mgr. N. je řádně pověřený vedoucí lékárník dle odstavce 7 Licenčního řádu do té doby, než proběhne licenční řízení s PharmDr. S., která žádá Komoru o vydání osvědčení pro výkon funkce vedoucího lékárníka v Lékárně. Dále uvedla, že kontrolované oblasti jsou v zápise chybně popsány, resp. neodpovídají zapsaným informacím dle kolonek formuláře. Rovněž sdělila, že Mgr. M. je řádný člen Komory a dle jím řádně podepsané náplně práce je na základě § 89 odst. 6 zákona o léčivech pověřen k zastupování vedoucího lékárníka pouze v rozsahu činnosti, kterou tento paragraf definuje. V žádném případě však není kompetentní k

zastupování Mgr. A. N. jako jednatele společnosti při kontrolách či inspekcích; nemá k tomu ani příslušný přístup k dokumentům, které jsou při kontrolách vyžadovány (pracovní smlouvy, náplně kolegů atd.). Dokumentem vystaveným dne 1. 11. 2022 a označeným jako „Pověření k zastupování“ (viz příloha č. 2 k vyjádření) PharmDr. N. jako odborný zástupce a jednatel Lékárny pověřila „na dobu nezbytně nutnou k výkonu funkce vedoucího lékárníka Mgr. A. N.“, a to z důvodu náhlého ukončení pracovního poměru vedoucího lékárníka PharmDr. K.

24. Dne 8. 3. 2023 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení disciplinárního řízení a disciplinární obvinění ze dne 24. 1. 2023, č. j. 948/ČR/2023 a rovněž předvolání na jednání čestné rady žalované ze dne 17. 2. 2023.
25. Na uvedené písemnosti reagoval žalobce spolu s PharmDr. N. podáním ze dne 17. 3. 2023, ve kterém uvedli, že předvolání před čestnou radu žalované považují za irelevantní, neboť je evidentní, že čestná rada neobdržela jejich vyjádření k obsahu zápisu o provedení dílčí prohlídky Lékárny ze dne 13. 2. 2023 a tudíž nebyla řádně seznámena s podklady.
26. Jednání dne 26. 4. 2023 před čestnou radou žalované se zúčastnil právní zástupce žalobce; žalobce se k jednání nedostavil. Po jednomyslném hlasování čestné rady žalované následovalo vydání napadeného rozhodnutí, jak je již uvedeno shora.
27. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
28. Dle § 1 odst. 2 Disciplinárního řádu „[v]šecká porušení povinností člena České lékařnické komory (dále jen komora), stanovených zákonem č. 220/1991 Sb., právními předpisy upravujícími podmínky pro výkon lékařnického povolání [s účinností od 1. 12. 2024 „pro výkon povolání farmaceuta“ – pozn. soudu], a příslušnými předpisy komory, včetně chování poškozujícího dobrou pověst a vážnost lékařnického stavu, jsou považována za disciplinární provinění, pro které se vede disciplinární řízení podle tohoto řádu.“
29. Dle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o komorách „[k]aždý člen komory má povinnost vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony, [...]“
30. Dle § 18 odst. 3 písm. a) zákona o komorách „[č]estná rada komory může uložit za závažné porušení povinností člena komory uvedených v § 9 odst. 2 písm. a) zákona jako disciplinární opatření pokutu od 3000 do 30 000 Kčs, [...]“
31. Dle § 79 odst. 6 zákona o léčivech „[p]oskytovatel lékařenských zdravotních služeb musí mít pro každou lékárnou ustanovenou nejméně 1 osobu se specializovanou způsobilostí farmaceuta (dále jen „vedoucí lékárník“) odpovědnou za to, že zacházení s léčivy v lékárně odpovídá tomuto zákonu. Vedoucím lékárníkem může být poskytovatel lékařenských zdravotních služeb, pokud splňuje kvalifikační požadavky podle věty první. **V lékárně po dobu jejího provozu musí být vždy přítomen vedoucí lékárník nebo jím pověřený farmaceut.** Stejná osoba může být ustanovena vedoucím lékárníkem jen pro jednu lékárnou.“ (důraz doplněn soudem).
32. Dle § 7 odst. 1 písm. a) Organizačního řádu „[k]aždý člen komory má povinnost: a) vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony, [...]“
33. Dle § 9 odst. 1 Kontrolního řádu „[č]lenové komory jsou povinni zejména: a) umožnit kontrolnímu orgánu přístup do všech prostor zařízení lékařské péče, b) umožnit odběr vzorků připravovaných léčiv i vzorků dalšího sortimentu určeného k výdeji nebo prodeji, vzorků obalových materiálů, c) podávat kontrolnímu orgánu vysvětlení.“

34. Dle § 9 odst. 2 Kontrolního řádu „[v]edoucí lékárník, odborný zástupce lékárně nebo její provozovatel [s účinností od 1. 12. 2024 „odborný zástupce nebo provozovatel zařízení“ – pozn. soudu], je-li členem komory, případně jejich zástupce, je povinen: a) zajistit průvodce inspekční skupiny po celou dobu prohlídky a umožnit provedení zápisu o prohlídce, b) předložit na požádání doklady podle zákona č. 220/1991 Sb., dalších obecně závazných právních předpisů a řádů komory, c) předložit na požádání zejména dodací listy, výdejky, přijaté lékařské předpisy, faktury, dokumentaci o přípravě a kontrole léčiv, provozní řád, sanitální program, doklady ověřující funkčnost zejména sterilizačních a farmaceutických zařízení“
35. Dle § 2 odst. 2 Licenčního řádu „[k]aždý, kdo chce v lékárně vykonávat funkci vedoucího lékárníka podle zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech, musí být držitelem osvědčení k výkonu funkce vedoucího lékárníka.“
36. Dle § 11 odst. 6 Licenčního řádu „[p]okud vedoucí lékárník zemřel nebo došlo k okamžitému ukončení jeho pracovního poměru nebo ke zrušení pracovního poměru ve zkušební době (dále jen „náhlé ukončení výkonu funkce vedoucího lékárníka“), nepovažuje se výkon funkce **nastupujícího vedoucího lékárníka** v době mezi podáním žádosti a vydáním osvědčení pro výkon funkce vedoucího lékárníka, nebo zamítnutím žádosti, za disciplinární delikt, jsou-li splněny podmínky uvedené v odst. 7.“ (důraz doplněn soudem).
37. Dle § 11 odst. 7 Licenčního řádu „[v] případech podle odst. 6 musí být splněny tyto podmínky: a) **nastupující vedoucí lékárník podá žádost o vydání osvědčení nejpozději v den zahájení výkonu funkce vedoucího lékárníka**, b) přílohou žádosti budou v okamžiku jejího podání listiny prokazující náhlé ukončení výkonu funkce vedoucího lékárníka v originále nebo v ověřené kopii, c) žadatel v žádosti uvede telefonický a elektronický kontakt a po celou dobu licenčního řízení bude na těchto kontaktech k zastížení, d) žadatel na výzvu komory doplní chybějící náležitosti nebo přílohy žádosti do 5 pracovních dnů od výzvy k jejich doplnění, to neplatí pro listiny podle písm. b) a údaje podle písm. c), které musí být doloženy již při podání žádosti.“ (důraz doplněn soudem).
38. Dle bodu 12) Etického kodexu, ve znění účinném do 30. 11. 2024, „[p]ovinností lékárníka je znát a dodržovat předpisy pro výkon tohoto povolání včetně vnitřních stanoviských předpisů Komory.“ S účinností od 1. 12. 2024 je bod 12) Etického kodexu „[v]ypuštěn.“
39. Dle bodu 14) Etického kodexu, ve znění účinném od 1. 12. 2024, „[p]ovinností farmaceuta je znát a dodržovat předpisy pro výkon tohoto povolání včetně vnitřních stanoviských předpisů Komory.“
40. Soud o věci uvažil následovně.
41. V první řadě soud ověřil, zda v období mezi spácháním disciplinárně postiženého jednání dle napadeného rozhodnutí do doby rozhodování soudu ve věci nedošlo ke změně právní úpravy ve prospěch disciplinárně potrestaného žalobce, neboť čl. 40 odst. 6 Usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdější předpisů (dále jen „Listina“) platí, že *trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější*. Věta druhá zakotvuje tzv. zásadu příkazu retroaktivity ve prospěch pachatele. Stejně pravidlo je analogicky nutné aplikovat i do disciplinárního řízení. V daném případě však změny ve znění právních a stanoviských předpisů (viz použitá právní úprava výše) od doby spáchání disciplinárně postiženého jednání do doby rozhodování soudu nemají vliv na kvalifikaci

předmětného skutku, posouzení disciplinárního provinění, ani na výši disciplinárního trestu.

42. Dále soud posuzoval, zda napadené rozhodnutí netrpí některou z vad, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s.
43. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypovídá se se všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno jen takovým vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat.
44. Žalobce v rámci první žalobní námítky namítal, že žalovaná zcela ignorovala důkazy k prokázání podstatných skutečností, když nereagovala na jím navržený důkaz Oznámením o okamžitém ukončení funkce vedoucího lékárníka ze dne 1. 11. 2022 a nevzala jej v potaz. Daný důkaz přitom dle žalobce jednoznačně svědčil o jeho nevině (disciplinární bezúhonnosti) ve vztahu k disciplinárnímu deliktu spočívajícímu ve výkonu funkce vedoucího lékárníka v Lékárně v období od 1. 11. 2022 do 14. 3. 2023 bez vydaného oprávnění k výkonu funkce vedoucího lékárníka, neboť z něj dle žalobce vyplývalo, že dne 2. 11. 2022 byla na podatelně žalované podána žádost o vydání osvědčení k výkonu funkce vedoucího lékárníka pro žalobce ve smyslu § 11 odst. 7 Licenčního řádu.
45. Skutková zjištění, která vyplynula z provedení dokazování, žalovaná shrnula na straně 3 až 8 napadeného rozhodnutí. Žalovaná k otázce dokazování uzavřela, že k provedeným důkazům se právní zástupce žalobce, který byl přítomen na jednání žalované dne 26. 4. 2023, nijak nevyjádřil a na dotaz sdělil, že žádný návrh na doplnění dokazování nemá. K disciplinárnímu provinění spočívajícímu ve výkonu funkce vedoucího lékárníka bez patřičného osvědčení, zástupce žalobce v rámci ústního projednání uvedl, že žalobce „*dopisem nahlásil ČLnK výkon funkce pověřeného vedoucího lékárníka v předmětné lékárně a ČLnK mu nijak na toto oznámení negativně nereagovala.*“ K dotazu čestné rady žalované, o jakém oznámení dopisem zástupce žalobce hovoří, když žalovaná žádné doručení takového dopisu neeviduje, zástupce žalobce uvedl, že „*Mgr. N. mu alespoň sdělil, že pověření Mgr. N. dopisem komoře oznámil. Více k tomu neví.*“ K dalšímu dotazu zástupce žalobce konstatoval, že „*již nic dalšího doplnit nechce.*“
46. Na straně 12 napadeného rozhodnutí žalovaná z provedení dokazování vyhodnotila, že žalobce, který funkci vedoucího lékárníka v Lékárně ve skutečnosti vykonával, si o osvědčení po celou dobu nepožádal a řádné osvědčení k výkonu funkce vedoucího lékárníka pro předmětnou Lékárnu tak bylo vydáno až s platností od 15. 3. 2023 ParmDr. M. R. Žalovaná dále uvedla, že „*[v] rámci závěrečného slova právní zástupce disciplinárně obviněného*

zmínil, že mu Mgr. N. sdělil, že nahlásil ČLnK výkon funkce pověřeného vedoucího lékárníka v předmětné lékárně, k dotazu uvedl, že více o tomto dopise neví. V evidenci ČLnK však takové „oznámení“ nebylo nalezeno. Čestná rada nepovažovala za nutné doplňovat dokazování v tomto směru, neboť „oznámení o výkonu funkce pověřeného vedoucího lékárníka“ nemohlo vyvolat žádné právní účinky, neboť takové oznámení ani funkci „pověřeného“ vedoucího lékárníka stanovské předpisy neznají, [...]“

47. Není proto pravdou, že by se žalovaná žalobcem zmíněným Oznámením nezabývala a nijak na něj nereagovala, jak namítal žalobce v podané žalobě. Z obsahu napadeného rozhodnutí je naopak zřejmé, že žalovaná se s žalobcem označeným důkazem vypořádala a uvedla důvody, pro které jeho provedení považovala za nadbytečné.
48. Městský soud proto dospěl k závěru, že v posuzované věci žádná z výše naznačených skutečností, která by vedla k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, nenastala. Soud ověřil, že žalovaná v napadeném rozhodnutí prezentovala své závěry způsobem, jenž nebrání jejich věcnému přezkumu soudem v tomto řízení a dostala v tomto ohledu veškerým relevantním zákonným a navazujícím judikaturním východiskům přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou jednoznačně seznatelné důvody, pro které žalovaná shledala žalobce disciplinárně odpovědným, jakož i úvahy, jimiž byla při posouzení jednotlivých zákonných hledisek ve svých závěrech vedena. Z ničeho naopak nevyplývá, že by se žalovaná žalobcem předloženými argumenty v disciplinárním řízení řádně nezabývala. Napadené rozhodnutí tak v daném směru není zatíženo vadami, které by zakládaly jeho nepřezkoumatelnost, resp. které by bránily jeho věcnému přezkumu ze strany soudu, neboť je zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaná vyšla a jak jej právně posoudila. Nesouhlas se způsobem vypořádání žalobcem uplatněné obrany v disciplinárním řízení nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu nezpůsobuje (viz analogicky rozsudky NSS ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013 - 30, ze dne 6. 12. 2016, č. j. 7 As 179/2016 - 37).
49. Soud proto tuto část první žalobní námítky vyhodnotil jako nedůvodnou.
50. Jelikož soud neshledal ani jiné důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, které by bránily jeho přezkoumání v rozsahu namítaných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84), přikročil k vlastnímu přezkumu rozhodnutí v mezích žalobcem uplatněných námitek.
51. *První žalobní námitkou* žalobce dále namítal, že v období od 1. 11. 2022 do 14. 3. 2023 vykonával funkci vedoucího lékárníka v Lékárně v souladu s § 11 odst. 6 a 7 Licenčního řádu.
52. Ustanovení § 11 odst. 6 a 7 Licenčního řádu upravují postup v případech, kdy vedoucí lékárník ukončí svou činnost a je třeba zajistit plynulý provoz lékárny. Podle § 11 odst. 6 Licenčního řádu může představenstvo okresního sdružení České lékárnické komory na žádost poskytovatele zdravotních služeb dočasně povolit výkon funkce vedoucího lékárníka i osobě, která dosud nesplňuje všechny požadované podmínky pro tuto funkci. Toto povolení je časově omezené a slouží k zajištění kontinuity provozu lékárny. Podmínky pro udělení takového dočasného povolení jsou stanoveny v § 11 odst. 7 Licenčního řádu. Nastupující vedoucí lékárník musí podat žádost o vydání osvědčení nejpozději v den zahájení výkonu funkce. Tato žádost musí být doložena plánem odborného rozvoje, který povede ke splnění všech požadovaných kvalifikačních předpokladů pro výkon funkce vedoucího lékárníka. Citovaná ustanovení tedy umožňují dočasné řešení v situacích, kdy je nezbytné

pro zachování plynulosti provozu lékárny rychle obsadit pozici vedoucího lékárníka, přičemž nastupující osoba musí předložit plán k dosažení plné kvalifikace pro tuto funkci.

53. V projednávané věci soud z obsahu správního spisu ověřil, že funkci vedoucího lékárníka v Lékárně vykonávala do 31. 10. 2022 PharmDr. K. Nastupujícím vedoucím lékárníkem v Lékárně ve smyslu § 11 odst. 6 Licenčního řádu by pak mohla být – za předpokladu splnění všech zbývajících podmínek stanovených v § 11 odst. 7 Licenčního řádu – počínaje dnem 1. 11. 2022 podle obsahu spisového materiálu toliko PharmDr. S., neboť jediné tato podala (dne 25. 10. 2022) u žalované včasnou žádost o vydání osvědčení pro výkon funkce vedoucího lékárníka v předmětné Lékárně v souladu s citovaným ustanovením. Jinými slovy, jediné výkon funkce vedoucího lékárníka v Lékárně PharmDr. S. v období od 1. 11. 2022 (kdy přestala být vedoucím lékárníkem v Lékárně PharmDr. K) do dne 4. 11. 2022 (kdy bylo představenstvem žalované pod č. j. 0771/osv/22 rozhodnuto o zamítnutí žádosti PharmDr. S. o vydání osvědčení), by za předpokladu naplnění podmínek dle § 11 odst. 7 Licenčního řádu nemohl být považován za disciplinární delikt ve smyslu § 11 odst. 6 Licenčního řádu.
54. V daném případě však podle obsahu spisové dokumentace není sporu o tom, že funkci vedoucího lékárníka v Lékárně počínaje 1. 11. 2022 *fakticky* vykonával žalobce (nikoli PharmDr. S.). Tento závěr vyplývá jednak z odpovědi Mgr. M. inspektorům Komory při provádění kontroly Lékárny, jednak jméno žalobce coby vedoucího lékárníka bylo uvedeno i na vstupních dveřích Lékárny, byť s dovětkem „pověřený“. Z listiny datované 1. 11. 2022 a označené jako „Pověření k zastupování“ pak plyne, že PharmDr. N. jako odborný zástupce a jednatel Lékárny pověřila „*dle odstave 7) Licenčního řádu ČLnK na dobu nezbytně nutnou k výkonu funkce vedoucího lékárníka Mgr. A. N.*“, tedy žalobce. Žalobce tak byl dle obsahu listiny odborným zástupcem Lékárny ustanoven k výkonu funkce vedoucího lékárníka v Lékárně ve smyslu §9 písm. h) Licenčního řádu, a nikoliv pověřen k zastupování, jak je uvedeno v jejím názvu. Žádnou žádost o vydání osvědčení pro výkon funkce vedoucího lékárníka v Lékárně v souladu s § 11 odst. 7 Licenčního řádu však žalobce dle obsahu správního spisu u žalované nepodal; řádné osvědčení k výkonu funkce vedoucího lékárníka v Lékárně bylo vydáno až s platností od 15. 3. 2023 PharmDr. R.
55. Pokud jde o žalobcem poukazované „Oznámení o okamžitém ukončení funkce vedoucího lékárníka a žádost pověřeného zastupujícího vedoucího lékárníka“ ze dne 1. 11. 2022, pak žalovaná nikterak nepochybila, pokud se uvedenou listinou, kterou ve své evidenci nenalezla, blíže nezabývala a nepovažovala za potřebné doplňovat v tomto směru dokazování. Jak správně žalovaná poznamenala v napadeném rozhodnutí, oznámení o výkonu funkce pověřeného vedoucího lékárníka žalobcem pro období do vydání řádného osvědčení nastupujícímu vedoucímu lékárníkovi PharmDr. S., nemohlo vyvolat žádné právní účinky, neboť pojem „pověřený vedoucí lékárník“ stavovské předpisy České lékárnické komory neznají. Nadto soud připomíná, že žádost o vydání osvědčení pro výkon funkce vedoucího lékárníka je třeba v souladu s § 11 odst. 7 písm. a) Licenčního řádu podat *nejpozději* v den zahájení výkonu funkce vedoucího lékárníka. Dle tvrzení samotného žalobce, který funkci vedoucího lékárníka v Lékárně *fakticky* vykonával od 1. 11. 2022, bylo Oznámení o okamžitém ukončení funkce vedoucího lékárníka a žádost pověřeného zastupujícího vedoucího lékárníka u žalované podáno až dne 2. 11. 2022. Ani z tohoto důvodu se tedy nemohlo jednat o řádnou žádost o vydání osvědčení ve smyslu § 11 odst. 7 Licenčního řádu. Jelikož žalobcem odkazované Oznámení není pro posouzení projednávané věci relevantní, bylo by nadbytečné zabývat se otázkou, zda citovaná listina byla na

podatelnu žalované, která dokument nemá ve své evidenci, skutečně dne 2. 11. 2022 žalobcem podána či nikoli.

56. Na základě shora uvedeného se soud zcela ztotožnil s právní kvalifikací žalované a shledal první žalobní námitku nedůvodnou.
57. Ke *druhé žalobní námitce* soud předesílá, že rozhodující pro posouzení věci jsou skutečnosti bezprostředně zjištěné dne 13. 1. 2023 v rámci dílčí prohlídky Lékárny. Zjištění z dílčí prohlídky Lékárny jsou zaznamenána v zápisu o dílčí prohlídce, který je opatřen razítkem Lékárny a podpisem Mgr. M., jenž stvrdil, že obsah zápisu odpovídá skutečnosti.
58. Žalobce byl disciplinárně stíhán a postihnut za jednání spočívající v tom, že dne 13. 1. 2023 připustil, aby byla Lékárna v provozu bez jeho přítomnosti jako vedoucího lékárníka (byť nedisponujícího osvědčením k výkonu funkce) nebo jím pověřeného farmaceuta.
59. Z ustanovení § 79 odst. 6 zákona o léčivech vyplývá povinnost poskytovatele lékárenských zdravotních služeb zajistit, aby byla v lékárně během jejího provozu vždy přítomna osoba s potřebnou odbornou způsobilostí. Konkrétně se jedná o povinnost, aby byla přítomna buď osoba vedoucího lékárníka, nebo osoba, která byla vedoucím lékárníkem k výkonu odborných činností pověřena (pověřený farmaceut). Tento požadavek slouží k zajištění bezpečného a správného nakládání s léčivy a poskytování lékárenských služeb. Pokud by v lékárně nebyl přítomen ani vedoucí lékárník, ani jiný, pověřený farmaceut, který by zajišťoval odborný dohled, nebylo by možné lékárnou provozovat.
60. Ačkoliv forma uvedeného pověření není zákonem ani podzákonnými právními předpisy stanovena, jde nepochybně o jednání, které nezbytně vyžaduje vědomí pověřené osoby – pověřeného farmaceuta. Pokud o pověření nebyla informována osoba, která měla být pověřeným farmaceutem, nelze dospět k závěru, že došlo k účinnému pověření. K postavení pověřeného farmaceuta se váže řada povinností, jejichž nabytí si musí být daný farmaceut bezesporu vědom. Pověřený farmaceut musí jednak zajistit, že všechny činnosti v lékárně probíhají v souladu se zákony a příslušnými podzákonnými předpisy, rovněž odpovídá mj. za správné zacházení s léčivy, jejich výdej a dodržování odborných postupů. Po dobu svého pověření přebírá odpovědnost za řádné fungování lékárny, pokud je vedoucí lékárník nepřítomen, tedy musí dohlížet na ostatní pracovníky lékárny a zajistit, že jejich činnost odpovídá zákonným požadavkům. Pokud by došlo k pochybení (např. nesprávný výdej léčiv, porušení provozních předpisů), může být pověřený farmaceut za své jednání odpovědný disciplinárně (např. právě ze strany žalované), správně-právně (např. pokuta ze strany Státního ústavu pro kontrolu léčiv) nebo trestně.
61. V daném případě je v zápisu o dílčí prohlídce Lékárny zcela jednoznačně uvedeno, že v Lékárně dne 13. 1. 2023 přítomný Mgr. M. „*na dotaz na vedoucího lékárníka odpověděl, že se jedná o Mgr. N. a on sám není kompetentní k zastupování a ani nemůže inspekci umožnit.*“ Dle obsahu zápisu „*totéž potvrdil telefonicky Mgr. N. se závěrem, že se inspektoři mají zapsat do „Knihy návštěv“ a odejít. Mgr. N. bude případně k dispozici po 14. hodině.*“ Žádné připomínky či výhrady v Lékárně přítomný Mgr. M. do zápisu neuvedl, ačkoli mu v takovém případném postupu nic nebránilo; svým podpisem naopak stvrdil, že obsah zápisu odpovídá skutečnosti.
62. Nelze proto přijmout tvrzení, že Mgr. M. byl pověřeným farmaceutem, ačkoliv o tom sám nevěděl a uvedl, že není kompetentní k zastupování vedoucího lékárníka a následně toto sám potvrdil svým podpisem v závěru zápisu o dílčí prohlídce. Dodatečná tvrzení žalobce, že Mgr. M. nebyl kompetentní k zastupování vedoucího lékárníka toliko ve vztahu

k administrativě týkající se vedení Lékárny, zejména pak k předložení pracovních smluv, nemají oporu v zápisu o dílčí prohlídce, neboť z ničeho neplyne, že výhradně takové podklady byly inspektory žalované explicitně požadovány.

63. Z § 79 odst. 6 zákona o léčivech navíc jednoznačně vyplývá, že pověřený farmaceut musí být pověřen vedoucím lékárníkem. V postavení vedoucího lékárníka vystupoval v daném případě žalobce (byť nedisponoval řádným osvědčením k výkonu funkce). Žalobce v podané žalobě mj. uvedl, že k pověření Mgr. M. mělo dojít prostřednictvím vymezení jeho náplně práce lékárníka – asistenta, a dále že žalovaná zcela chybně dovodila ze zápisu o provedení dílčí prohlídky Lékárny, že Mgr. M. nebyl pověřeným farmaceutem, když dle žalobce nic takového ze zápisu neplyne. Soud se s uvedeným žalobním tvrzením neztotožnil. Pokud sám Mgr. M. při prohlídce Lékárny dne 13. 1. 2023 prohlásil, že není kompetentní k zastupování vedoucího lékárníka a inspekci Lékárny tudíž bez něj nemůže umožnit, nelze ze zápisu vyvozovat nic jiného než právě absenci pověření Mgr. M. vedoucím lékárníkem k jeho zastoupení v době jeho nepřítomnosti v Lékárně.
64. Soud proto žalobci nepřisvědčil ani ve vztahu ke druhé žalobní námitce.
65. V poslední, *třetí žalobní námitce* žalobce rozporoval zjištění, že dne 13. 1. 2023 neumožnil provedení kontroly Lékárny ze strany inspektorů žalované v požadovaném čase a rozsahu.
66. Vedoucí lékárník nebo pověřený farmaceut (v době nepřítomnosti vedoucího lékárníka) je obecně povinen spolupracovat s kontrolními orgány žalované a umožnit jim inspekční činnost. Neohlášené prohlídky inspektorů žalované mají za cíl zajistit skutečný a nezmanipulovaný obraz o provozu lékárny, což přispívá k ochraně pacientů a veřejného zdraví. Zabraňují především tomu, aby se lékárna na kontrolu připravila a mohla změnit své praktiky nebo chování, což by mohlo ovlivnit výsledky inspekce. Cílem je získat co nejpresnější obraz o skutečném stavu lékárny a její činnosti v běžném provozu. Neohlášené kontroly zajišťují, že lékárna bude fungovat podle platných pravidel i v případě, že kontrola nebude předem avizována.
67. Rovněž ve vztahu ke *třetí žalobní námitce* je proto rozhodující obsah zápisu o dílčí prohlídce Lékárny, který bezprostředně zachycuje skutečnosti zjištěné dne 13. 1. 2023 v Lékárně. Jak již bylo shora vyloženo, dle citovaného zápisu Mgr. M. inspektorům žalované dne 13. 1. 2023 v 11:45 hod. sdělil, že nemůže inspekci Lékárny umožnit, neboť není vedoucím lékárníkem a ani není kompetentní k jeho zastupování. Totéž inspektorům žalované potvrdil i žalobce, který v rámci telefonního rozhovoru vyzval inspektory, aby se zapsali do „Knihy návštěv“ a odešli s tím, že žalobce bude případně k dispozici po 14. hodině. Dále je ze zápisu zřejmé, že inspektoři žalované opustili Lékárnu ve 12:10 hod., přičemž inspekce nebyla provedena. Shodu obsahu zápisu se skutečností stvrdil Mgr. M. svým podpisem.
68. Jak plyne i z napadeného rozhodnutí, splnit podmínky pro provádění kontroly ve smyslu §9 Kontrolního řádu je vedoucí lékárník, odborný zástupce lékárny nebo její provozovatel, je-li členem Komory, případně jejich zástupce, povinen v reálném čase během kontroly, a to na požádání inspektorů, nikoli dodatečně nebo dokonce v termínu, který si určí kontrolovaný subjekt.
69. *Třetí žalobní námitka* tak není rovněž důvodná.
70. Soud nemá žádné pochybnosti o disciplinárně postiženém jednání. Za porušení povinností uvedených ve výroku napadeného rozhodnutí nese odpovědnost žalobce, který v předmětné

době fakticky vykonával funkci vedoucího lékárníka v Lékárně a sám tak měl být garantem souladu činností v Lékárně vykonávaných s právními a stavovskými předpisy.

71. Soud se dále zabýval návrhem žalobce na případnou moderaci uloženého disciplinárního opatření. Žalobci uloženou pokutu ve výši 25 000 Kč však neshledal nepřiměřeně vysokou. Úvaha žalované ve vztahu k uložení disciplinárního opatření je srozumitelná a přezkoumatelná, je odůvodněna skutečnostmi zjištěnými v disciplinárním řízení a nevykazuje tedy ani věcné vady, ani vady logického rozvažování. Žalovaná při ukládání disciplinárního opatření postupovala v mezích svého správního uvážení a nijak z něj nevybočila.
72. Soud v této souvislosti připomíná, že jeho úkolem není posuzovat spravedlnost uložené sankce, ale to, zda byla uložena v souladu se zákonem. Soudu totiž nepřísluší správní úvahu ohledně uložení sankce (disciplinárního opatření) nahradit, nýbrž je nadán toliko k přezkoumání, zda správní orgán nevybočil ze zákonných hledisek. Z ustálené judikatury správních soudů jednoznačně vyplývá, že správní orgán má při ukládání sankce volnost správního uvážení, přičemž je vázán principy správního rozhodování. Mezi tyto principy bezesporu patří zákonnost, spravedlnost, individualizace i přiměřenost. Správní orgán musí konkrétně odůvodnit, proč byla uložena pokuta v určité výši. Podle názoru soudu správní orgán tuto povinnost splnil. Nejde jen o to, aby disciplinární opatření působilo výchovně ve vztahu k disciplinárně obviněnému, ale musí preventivně působit i na ostatní. Ustálená praxe správních soudů vychází z toho, že nepřiměřenost uložené sankce, jmenovitě pokuty, se hodnotí zejména s přihlédnutím k majetkovým, resp. hospodářským poměrům pachatele přestupku, resp. disciplinárně obviněného, případně k dosavadní recentní správní praxi. Za nepřiměřenou je tedy považována pokuta, jejíž výše by byla pro disciplinárně obviněného vzhledem k jeho hospodářské situaci likvidační, což však žalobce v nyní podané žalobě ani nenamítal.
73. V rozsudku ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7As 71/2010 - 97, publikovaném pod č. 2209/2011 ve Sbírce NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že „*ukládání trestu je založeno na dvou základních principech – principu zákonnosti trestu a individualizace trestu. Soud v rámci moderačního práva zkoumá, zda nedošlo k excesu při individualizaci trestu, tedy zda a jak bylo přihlédnuto ke všem specifikům konkrétního případu a zda byl v rámci zákonné trestní sankce vybrán pro pachatele takový druh trestu a v té výměře, která splní účel trestu a není zjevně nepřiměřená.*“ V rozsudku ze dne 30. 6. 2008, č. j. 4As 37/2007 - 119, pak Nejvyšší správní soud vyslovil, že „*hlavním kritériem při určování přiměřené výše pokuty není primárně skutková podstata deliktu, nýbrž intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě.*“
74. V nyní posuzovaném případě žalovaná výši pokuty s ohledem na všechny zákonné požadavky náležitě a v dostatečném rozsahu odůvodnila přezkoumatelným a srozumitelným způsobem. Soud proto sdílí názor žalované, tedy že pokuta ve výši 25 000 Kč byla uložena v souladu se zákonem, ve výši přiměřené pro konkrétní případ.
75. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36 umožňuje s. ř. s. „*správnímu soudu zohlednit hledisko přiměřenosti sankce jen v situaci, kdy je soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce nadán pravomocí nahradit správní uvážení a výši uložené sankce moderovat a zároveň je správním orgánem uložená sankce zjevně nepřiměřená. Prostor pro zohlednění přiměřenosti ukládané sankce podle § 78 odst. 1 s. ř. s. by byl dán pouze tehdy, pokud by vytýkaná nepřiměřenost měla kvalitu nezákonnosti, tj. v případě, že by správní orgán*

vybočil ze zákonných mantinelů při ukládání pokuty, jeho hodnocení kritérií pro uložení pokuty by postrádalo logiku, správní orgán by nevzal do úvahy všechna zákonná kritéria, uložená pokuta by byla likvidační apod.“

76. Aby mohl soud přikročit k moderaci výše disciplinárního opatření uloženého žalobci, „nepostačí běžná nepřiměřenost, ale je nutné, aby nepřiměřenost dosáhla kvalitativně vyšší míry a byla zjevně nepřiměřená“ (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36).
77. Jak již soud vyložil shora, žalobci byla uložena pokuta ve výši, která nevybočuje z mezí stanovených zákonem, je přiměřená okolnostem projednávaného případu a je způsobilá splnit svůj účel. Žalovaná při ukládání výše pokuty odpovídajícím způsobem přihlédla ke všem kritériím stanoveným zákonem a svoji úvahu odpovídajícím způsobem odůvodnila. Naplnění podmínek pro snížení uloženého disciplinárního opatření (pokuty), či dokonce upuštění od jeho uložení proto soud neshledal.
78. Nad rámec shora uvedeného soud k žalobním námitkám poznamenává, že tyto byly v zásadě žalobcem uplatněny již v disciplinárním řízení, přičemž žalovaná se s uvedenými argumenty řádně vypořádala v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jelikož soud považuje uvedené odůvodnění napadeného rozhodnutí ze strany žalované za věcně správné a zákonné, ve zbytku odkazuje na odůvodnění tohoto rozhodnutí, neboť smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, č.j. 8 Azs 71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59–60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp. zn. II. ÚS 752/10 a ze dne 6. 6. 2013, sp. zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp. zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12 atd.).

VI. Závěr a náklady řízení

79. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
80. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byla úspěšná žalovaná, které však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání

lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. října 2025

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu